

הלוות תפין סימן לד

ביאורים ומוספים

[משנ"ב ס"ק יז] לאחר הפעלה בפרהסיא בפני הקהל או מחווי ביהרא⁽²³⁾.

(23) משמעו כאשרינו בפני אחרים אין חשש יהרא, וכמו שכתב לעיל (ס"י יא ס"ק לט) בשם הב"ח, שדבר שאין נראה לכל אין בו חשש יהרא.

[משנ"ב שם] שאפלו אם מקצת עוזין יש בו מושם יתירא⁽²⁴⁾.

(24) ובזמןנו שרבים נהגים להניחן, כתוב הערך השלחן (ס"ה) שאין בזה יהרא, והמניח TABA עליון ברכה, וכן מבואר בשער תשובה (ס"ק ו) בשם הרב כיוסוף (ס"ק ב) ובמ乾坤 מעט (ס"ק י), וכן כתוב בשדרת מנוחת יצחק (ח'ז סי' ז) [וראה שווית בית שעירים או"ח סוף סי' ל].

ובשות' אגרות משה (או"ח ח"ז סי' ט) כתוב, שכאשר היו החששות בתפילין של רית ולא היה ברור שהן בקשרותן והידורן, לא הניחן.

ודעת הגראי' כתיר ראשיות יג-יד, אור חדש המובה בהלבות הגראי' וממנהגו אותן לא) שאין צורך להניח תפילין של רית, שהרי נפסק להלבה כדעת רשי' [כמובא לעיל ס"ק ד בשמו], ואם נחש לשיטת רית יש עוד שוטות רבות שישיר לחושש להם, ואם כן יניח כל אחד תפילין מרובות. וכן נהג החזו'א (דינם והנהגות פ"ג אותו טו) שלא להניח תפילין של רית. ומ"מ דעת הגראי' קנייבסקי (מאיר עוז תפילין עמי תפא) בשם החפץ חיים והגראי' קנייבסקי, שראוי לאדם שנייה תפילין של רית על כל פנים פעמי' אחט ממשח חייו.

[משנ"ב ס"ק יח]

אכל אם געsha מתחילה להניח בו שנייהם שריה⁽²⁵⁾. (25) וכן שכתב הרמ"א לקמן (ס"י מב ס"ג), שם התנה עליון מתחילה, בכל עניין מותר.

[ביה"ל ד"ה לא ייח]

דקששה זו לא נחשב רקazonה פעלמא⁽²⁶⁾.

(26) ולגביה הזמנת כיס לתפילין כישנו ואמור זה יהיה לתפילין כתוב בבייה"ל לקמן (ס"י מב ס"ג ד"ה סודר) שנחשב כמו מעשה.

[ביה"ל ד"ה שתי הוזגות]

ולאונה גלאה דרока אם ספיק קפה גם כתפערפה וסתומה, דוגם לפה כלל גוף קערש⁽²⁷⁾.

(27) אומנם לעניין הזרת התפילין מקדושה לחול, כתוב לקמן (ס"י מב ס"ב ד"ה משל ראש) שיש להזכיר לכתהילה כמו שכתב הב"ח בשיטת רשי', שאף מקום הקשר והヨיד הוא הקדושה עצמה.

[משנ"ב ס"ק יז]

ובאמת מלבד שעוזין שלא עדין הקבר לרעל בסייע מה שער' יג⁽²⁸⁾, גם צריך לבון בתפלת י"ח לחש"ז, לא לעסק בזבר אחר⁽²⁹⁾.

(28) דהיינו, שכון שהחפילין של רשי' הן העיקר, אין להלץ קודם אמרת זבא לעזון.

(29) אמנם, לענן חליצת תפילין בחול המועד, כתוב לעיל (ס"י לא ס"ק ז) שנחגו כמה אנשים להלץ אותן בחזרת הש"ז לאחר קדושה, וראה מה שכתבנו שם. ונפקה מינה בין הטעמים, שלטעם הראשון אין להניחן אף קודם שתתחול הש"ז לחזור התפילה, שהרי צריך שיהיו עליון באמירת זבא לעזון, ואילו לטעם השני מותר.

وطעם נוסף שלא להניחן בחזרת הש"ז, כתוב הדעת תורה (למהרש"ם סי' כה סי"ג), שאין לגרום הפסק לכתילה בין תפילין של יד לתפילין של ראש על ידי ענית אמן אף בתפילין דרבינו שם, ואם יניחן בחזרת הש"ז יפסיק בינויו בעניית אמן.

ומי שודע שאם לא יניחן בחזרת הש"ז לא יניחן כלל באוטו יומם, כתוב בשורת שבת הלוי (ח"ח סי' רנה אות ב) שאי אפשר למוחות בו מלהניחן בחזרת הש"ז.

[משנ"ב ס"ק טו]

אכל אין צריך פרשת ציצית, כי חישש דשא העיד עדות שקר כבר פקן בשתי פרשיות⁽³⁰⁾.

(30) והנוהגים לקרווא את ארבעת הפרשיות אחר הנחת התפילין, כתוב לעיל (ס"י כה ס"ק טו) שגם אחר הנחת תפילין דרת' מתג יפה לעשות כן.

[ביה"ל ד"ה ייח]

ען בפרק ישועות-יעקב, בוגדי מקורי כל קיום ופנוי⁽³¹⁾.

(31) שם כתוב בשם הלבוש (ס"י לו סי' ב) שמן התורה מערוץ כל היום, וראה בביה"ל שם (ד"ה מצות) שהביא את דעת הפוסקים בעניין זה.

[משנ"ב ס"ק טו]

בינוי אכלו אם יזכה לבקיהם ורק אחר הקפלה⁽³²⁾.

(32) שהרי מה שכתב השוער שאין לעשות כן אלא מי שמוחזק ומפורס בחסידות, מבואר בשורת מהרייל (ס"י קל') שהוא משומש שנראה הדבר כי הראה שמחמיר על עצמו במה שאין אחרים נהגים כן, ומוטעם זה גם לאחר התפילה אין להניחן.

[משנ"ב שם]

וכתב נבואר הייטב באיש אחד שהיה גוזג להניח תפילין דרבנו גם

